

ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและเจตคติต่อวิชากฎหมายแพ่งและพาณิชย์ 1
ของนักเรียนนายร้อยตำรวจชั้นปีที่ 1 ด้วยวิธีการสอนโดยกำหนดวินัย
ในห้องเรียน การใช้เพลง การใช้คำถกและภาพการ์ตูนประกอบการสอน
*The First Year Police Cadets' Learning Achievement and Their
Attitudes in Commercial Laws One Through Discipline, Songs,
Questioning and Comics*

บุญญาดา ชัยนันทวัชร์*
bunyadachai@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ของนักเรียนนายร้อยตำรวจชั้นปีที่ 1 ด้วยวิธีสอนแบบบรรยายโดยกำหนดวินัยในห้องเรียน การใช้เพลง การใช้คำถก และใช้ภาพการ์ตูนประกอบการสอน กับการสอนแบบบรรยายตามแผนการสอนปกติ และเพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนนายร้อยตำรวจชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อวิธีการสอนโดยกำหนดวินัยในห้องเรียน การใช้เพลง การใช้คำถก และใช้ภาพการ์ตูนประกอบการสอน

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 160 คน เป็นนักเรียนนายร้อยตำรวจชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ใช้วิธีการคัดเลือกจากนักเรียนที่เข้าเรียนครบทั้ง 3 ครั้ง โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองซึ่งสอนโดยวิธีกำหนดวินัยในห้องเรียน การใช้เพลง การใช้คำถก ใช้ภาพการ์ตูนประกอบการสอน และกลุ่มควบคุมซึ่งสอนด้วยวิธีสอนแบบบรรยายตามปกติ

ผลจากการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียน กลุ่มควบคุม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .05 และนักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติเชิงนิมาน (เชิงบวก) ต่อการสอนโดยกำหนดวินัยในห้องเรียน การใช้เพลง การใช้คำถก และใช้ภาพการ์ตูนประกอบการสอน

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน เจตคติ วิชากฎหมายแพ่งและพาณิชย์ นักเรียนนายร้อยตำรวจชั้นปีที่ 1

วิธีการสอนโดยกำหนดวินัยในห้องเรียน การใช้เพลง การใช้คำถก และภาพการ์ตูนประกอบการสอน

*อาจารย์ (สบ 2) กลุ่มงานคณาจารย์ คณะตำรวจนศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

Abstract

The purposes of this study were to compare the first year cadets' learning achievement in the subject of Commercial Law one with a lecture method by imposing discipline, songs, questioning and comics to a traditional lecture method and to study the cadets' attitude toward a lecture method by imposing discipline, songs, questioning and comics.

In the second semester of the academic year 2014, 160 first year police cadets attending all three periods of the subject were randomly selected. The cadet were equally divided into two group : the experimental and control group. In the experimental group the cadets learned through a lecture methods with discipline, song, questioning and comics ; whereas the control group learned through a traditional lecture methods.

The findings revealed that the experimental group gained more learning achievement than the control group with statistically significant at the 0.5 and the experimental group showed positive attitude toward the topic of Legal Contracts in Commercial Law 1 with a lecture methods by imposing discipline, songs, questioning and comics.

Keywords : The First year Police Cadet, learning achievement, attitudes, commercial law, discipline, songs, questioning and comics

บทนำ

โรงเรียนนายร้อยตั้มราจเป็นสถาบันอุดมศึกษา เฉพาะทางด้านวิชาชีพตำรวจเป็นสถานบันการศึกษา เฉพาะกิจที่มุ่งผลิตคนออกไปเป็นตำรวจ (มาตรฐาน 7 แห่ง พระราชนูญต์โรงเรียนนายร้อยตั้มราจ) ยังมีความแตกต่างกับสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั่วไปโดย สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั่วไปนั้นมีการสอนในลักษณะเน้นทางวิชาการเป็นหลัก แต่โรงเรียนนายร้อยตั้มราจมีการเรียนการสอนทั้งในส่วนวิชาการและภาคปฏิบัติรวมถึงการฝึกในหลักสูตรต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนนายร้อยตั้มราจมีความพร้อมทั้งทางวิชาการ ทางร่างกาย และจิตใจ ในการปฏิบัติหน้าที่ใช้ปัองค์บัญชาที่เคร่งครัด ทำให้เกิดความเครียดและความกดดันจากการใช้ชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะนักเรียนนายร้อยตั้มราจชั้นปีที่ 1 ซึ่งเป็นนักเรียนใหม่ที่ยังอยู่ในช่วงการปรับสภาพร่างกายและจิตใจให้สามารถปรับตัวเข้ากับระบบการเรียนการสอนในแบบโรงเรียนนายร้อยตั้มราจในสภาพที่นักเรียนอยู่ในความเครียด ความเหนื่อยเหลืออย และความเจ็บป่วย จึงมีผล

ทำให้ความตั้งใจและความสนใจในการเรียนวิชาการลดลง (พงษ์พิชณุ ภักดีณรงค์, 2550) และส่งผลต่อผลลัพธ์ที่ใน การเรียนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และจากการวิจัยประเมิน ผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียนนายร้อยตำรวจ พบฯว่า นักเรียนนายร้อยต้องการให้อาจารย์ผู้สอน ปรับปรุงเทคนิควิธีการสอนให้มากขึ้น (ปาริฉัตต์ ชื่นชม, 2544) และจากการวิจัยศึกษาทัศนคติของนักเรียนนายร้อย ต้องการต่อการเรียนการสอนของโรงเรียนนายร้อย ตำรวจ พบฯว่า นักเรียนนายร้อยต้องร่วมมือทัศนคติในด้าน วิธีการสอนอยู่ในระดับพอใช้ คือ ต้องการให้อาจารย์ ผู้สอนมีการปรับปรุงเทคนิควิธีการสอนให้มากขึ้น (จักรกฤษ ชูคง, 2544)

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยในฐานะเป็นอาจารย์ สอนวิชากฎหมายแพ่งและพาณิชย์แก่นักเรียนนายร้อย ตำรวจ ได้พยายามแสวงหาวิธีการเรียนการสอนเพื่อให้ เห็นภาพรวมและสร้างความเข้าใจในเรื่องกฎหมาย ที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการวิจัยนี้ คือ การกำหนดวินัยในห้องเรียนหรือ การกำหนดพฤติกรรม ในห้องเรียนซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นโดยการกำหนดพฤติกรรมให้ นักเรียนปฏิบัติผู้วิจัยจะเน้นเสริมแรงทางบวกมากกว่าการ ลงโทษ (หัดินทร์ เชванปรีชา, 2542) โดยในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะแจ้งให้นักเรียนทราบก่อนเริ่มทำการสอนทุกครั้ง ว่าวิธีการเรียนจะเป็นการอธิบายหลักกฎหมายพร้อม ตัวอย่างประกอบโดยจะมีภาพการ์ตูนประกอบ มีคำอธิบาย ให้ตอบ หากนักเรียนตอบคำถามถูกต้องเป็นคนแรกจะได้ ลูกอม 1 เม็ด โดย 1 เม็ดเท่ากับ 1 คะแนน และหากนักเรียน สามารถตอบได้ถูกต้องก็จะได้รับลูกอม 1 เม็ดต่อ 1 คำอธิบาย การเรียนแบบเป็นช่วง ๆ ช่วงละไม่เกิน 25 - 30 นาที โดยให้นักเรียนพากฟังเพลง 1 เพลง แล้วเริ่มเรียนต่อ ขณะเรียนห้ามนักเรียนหลับหรือทำกิจกรรมอื่น ๆ ได้ หาก ฝ่าฝืน ต้องได้รับผลแพ่ง ให้ยืนข้างหนัง ทำกิจกรรมตามคำ สั่ง หรือหักคะแนน เพลงที่เลือกมาให้นักเรียนฟังช่วงพัก เป็นเพลงตามความนิยมในวัยของนักเรียนเป็นการใช้หลัก

ของพรีเม็ค (Premack's principle) คือ การใช้กิจกรรม ที่เด็กชอบมาเสริมแรง หลักทฤษฎีอธิส (Ethos Theory) เชื่อว่า ตนตระਸ马拉ส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ เสริมสร้างความคิด จินตนาการ ช่วยกระตุ้นให้มีการแสดงออก ในทางสร้างสรรค์ ส่งเสริมให้มีความสัมพันธ์ระหว่าง ประเทศทุก กลุ่มเนื้อเมือง ให้สอดคล้องกับการใช้ความคิด ทำให้หายเหนื่อย และผ่อนคลายความตึงเครียด เทคนิค ต่อมาก็คือการใช้คำถามในการสอน คือ การใช้คำถามเพื่อ ให้นักเรียนโต้ตอบ เพื่อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนใช้ทักษะ การคิด เรียบเรียงความรู้และถ่ายทอดเป็นคำ答 โดย ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการสอนคำ答 ในการสร้างคำ答ผู้วิจัยได้ ศึกษารูปแบบคำ答 12 แบบของศาสตราจารย์เคอร์ติส (Curtis) แห่งมหาวิทยาลัยมิชิแกน ประเทศสหรัฐอเมริกา (มังกร ทองสุขดี, 2533) เพื่อสร้างคำ答ประเภท ต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจใน เนื้อหาและพัฒนาทักษะการคิด รวมถึงการกระตุ้นให้ นักเรียนตั้งคำ答เพื่อถามผู้สอนซึ่งจะเกิดการเรียนรู้ แบบการสื่อสาร 2 ทาง (Two – way communication) และเนื่องจากการสอนวิชากฎหมายเป็นการบรรยาย เพื่อให้นักเรียนเข้าใจหลักกฎหมาย ซึ่งผู้สอนจะต้อง ยกตัวอย่างเรื่องราวข้อเท็จจริงเพื่อให้นักเรียนเข้าใจว่า หลักกฎหมายนั้นนำมาปรับใช้กับข้อเท็จจริงอย่างไร ซึ่ง ข้อเท็จจริงนี้อาจจะเป็นคำพิพากษาภัยการหรือเรื่องราว การกระทำของบุคคลที่ผู้สอนสมมุติขึ้น ผู้วิจัยจึงนำ เรื่องราวข้อเท็จจริงมาจัดทำเป็นภาพการ์ตูนเล่าเรื่องราวด้วย 1 เรื่องจะทำภาพการ์ตูน 3 แผ่น เพราะคุณสมบัติของ ภาพการ์ตูนเพื่อช่วยดึงดูดและเร้าความสนใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ไม่เบื่อง่าย (Kinder, 1959) การนำเทคนิคต่าง ๆ มาใช้ในการสอนก็เพื่อกระตุ้น แรงจูงในการเรียนของผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะ การคิด การเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน ลั่งผลลัพธ์ในการเรียนและเจตคติที่ดีของผู้เรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายแพ่งและพาณิชย์ 1 หัวข้อนิติกรรมสัญญาของนักเรียนนายร้อยตำรวจชั้นปีที่ 1 ด้วยวิธีการสอนโดยกำหนดวินัยในห้องเรียน การใช้เพลง การใช้คำตามและภาพการ์ตูนประกอบการเรียน กับการสอนแบบบรรยายตามปกติ

2. เพื่อให้ทราบเจตคติของนักเรียนนายร้อยตำรวจชั้นปีที่ 1 ต่อการเรียนวิชากฎหมายแพ่งที่ได้รับการสอนโดยการกำหนดวินัยในห้องเรียน การใช้เพลง การใช้คำตาม และภาพการ์ตูนประกอบการเรียน

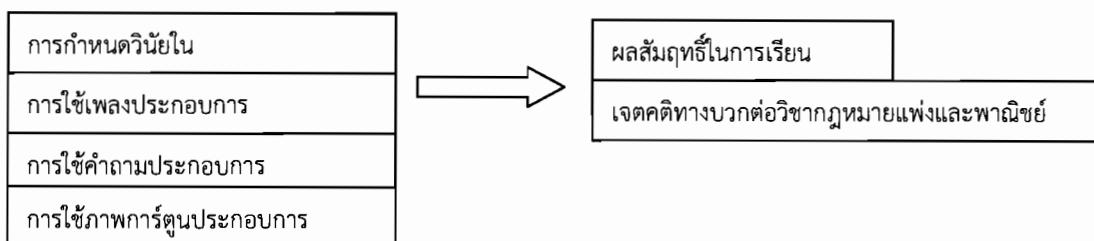
3. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาเทคนิคการเรียนการสอนในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ โดยนำเสนอผลงานวิจัยต่อผู้บัญชาติการโรงเรียนนายร้อยตำรวจเพื่อนำเสนอแนวคิดต่ออาจารย์โรงเรียนนายร้อยตำรวจนำไปปรับใช้ในการเรียนการสอนในวิชาอื่น ๆ และนำผลการวิจัยเข้าร่วมแสดงต่อการประชุมวิชาการในสถาบันต่าง ๆ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. โรงเรียนนายร้อยตำรวจเป็นหน่วยงานระดับกองบัญชาการอยู่ในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทางด้านวิชาชีพตำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตบุคลากรในวิชาชีพตำรวจตามความต้องการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน การวิจัย การฝึกอบรม และให้บริการทางวิชาการแก่สังคม โดยเน้นทักษะความเชี่ยวชาญด้านการบังคับใช้กฎหมายและวิชาชีพตำรวจ

2. วิชากฎหมายแพ่งและพาณิชย์ 1 เป็นวิชาเลือกอิสระในกลุ่มวิชากฎหมาย มี 2 หน่วยกิต (112212 กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ 1 Civil and Commercial Law 2) (หลักสูตรรัฐประสาสนศาสตรบัณฑิต สาขา วิชาการตำรวจ ปรับปรุง พ.ศ. 2556, 2557) โดยเนื้อหา ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เนพาะสาระสำคัญ ว่าด้วยหลักทั่วไป ลักษณะบุคคล ตั้งแต่สภาพบุคคล การสิ้นสภาพบุคคล ความสามารถของบุคคล ภูมิลำเนา และนิติบุคคล สาระสำคัญลักษณะทรัพย์ นิติกรรม สัญญา หนี้ ละเมิด และอาชญากรรม โดยจะสอนนักเรียนนายร้อยตำรวจชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2

โดยในการวิจัยครั้งนี้มีกรอบแนวคิดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนนายร้อยตำรวจชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวนทั้งสิ้น 248 คน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองโดยการสอนตามตารางเรียนปกติ ซึ่งการเรียนของนักเรียนนายร้อยตำรวจชั้นปีที่ 1 จัดแบ่งให้มี 4 ตอนเรียน ในการจัดแบ่งตอนเรียนทำการจัดแบ่งโดยเรียงตามตัวอักษรตัวแรกของชื่อตอนที่ 1 มีจำนวน 62 คน ตอนที่ 2 มีจำนวน 64 คน ตอนที่ 3 มีจำนวน 63 คน ตอนที่ 4 มีจำนวน 60 คน ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม โดยกำหนดให้ตอน 1 และตอน 3 เป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 125 คน เนื่องจากทั้งสองตอนเรียนวันเดียวกัน และกำหนดให้ตอนที่ 2 และตอนที่ 4 เป็นกลุ่มควบคุมจำนวน 124 คน เนื่องจากทั้งสองตอนเรียนวันเดียวกัน โดยทำการสอนกลุ่มทดลองใช้วิธีสอนกำหนดวินัยในห้องเรียน การใช้เพลง การใช้คำราม และภาพการ์ตูนประกอบการเรียน และทำการสอนกลุ่มควบคุมโดยแบบบรรยายตามปกติ เมื่อสอนครบ 3 ครั้ง ผู้วิจัยเลือกเฉพาะนักเรียนที่เข้าเรียนครบ 3 ครั้ง มาทำแบบสอบถามเจตคติ และนำคะแนนของนักเรียนที่เข้าครบ 3 ครั้ง มาใช้คำนวนหาค่าทางสถิติ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ได้นักเรียนที่เข้าเรียนครบ 3 ครั้ง ในกลุ่มทดลอง 81 คน และกลุ่มควบคุม 84 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การกำหนดวินัยในห้องเรียน การใช้เพลง การใช้คำราม และการใช้ภาพการ์ตูนประกอบการสอน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเจตคติในทางบวกในวิชากฎหมายแพ่งและพาณิชย์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการสอน
2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แบบสอบถามเจตคติ

วิธีรวบรวมข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ระยะที่ 1 ศึกษารูปแบบการเรียนการสอน เทคนิควิธีการสอน การบริหารจัดการชั้นเรียน แนวคิดที่เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียน แล้วคัดเลือกแนวทางที่ได้จากการศึกษามาพิจารณาปรับใช้ในการวิจัย ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ได้เลือกวิธีการกำหนดวินัยในห้องเรียน การใช้คำราม การใช้เพลง และภาพการ์ตูนประกอบการสอนมาใช้ในการวิจัย

ระยะที่ 2 สร้างเครื่องมือ

1) สร้างแผนการสอน สร้างแผนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม นำแผนการสอนเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบแก้ไข นำแผนการสอนไปทดลองสอนกับนักเรียนจำนวน 30 คน และนำแผนการสอนมาแก้ไขข้อบกพร่อง

2) สร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยจำแนกความมุ่งหมายในการวัดผลการเรียนออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านความรู้ความจำ ความเข้าใจ การวิเคราะห์ การนำไปใช้ แล้วนำแบบทดสอบเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงโดยใช้แบบ IOC นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนจำนวน 30 คน และนำผลการทดลองใช้มาแก้ไขแบบทดสอบ

3) สร้างแบบสอบถามเจตคติ โดยศึกษาแนวคิดในการสร้างคำามแล้วสร้างคำามให้เหมาะสมกับงานวิจัย นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงโดยใช้แบบ IOC นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนจำนวน 30 คน และนำผลการทดลองใช้มาแก้ไขแบบสอบถาม

ระยะที่ 2 ทำการทดลองโดยการสอนตามตารางสอนปกติ ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ในการสอนครั้งที่ 1 และทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ในการสอนครั้งที่ 3

ระยะที่ 3 ตรวจสอบเวลาเรียนและคัดเลือกคะแนนของนักเรียนที่เข้าเรียนครบ 3 ครั้ง เพื่อนำมาวิเคราะห์ผลในส่วนของผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และส่ง

แบบสอบถามเจตคติให้นักเรียนกลุ่มทดลองที่เข้าเรียน ครบ 3 ครั้ง เพื่อตอบแบบสอบถามเจตคติแล้วนำผลมา วิเคราะห์

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองคือนักเรียน ที่ได้รับการสอนโดยกำหนดวินัยในห้องเรียน การใช้ เพลง การใช้คำราม และภาพการ์ตูนประกอบการสอน ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย $10.33 (\bar{X} = 10.33, SD = 2.73)$ และหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ย $22.24 (\bar{X} = 22.24, SD = 1.84)$ ส่วนกลุ่มควบคุม คือ นักเรียนที่สอนโดย วิธีบรรยายตามปกติ ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย $9.40 (\bar{X} = 9.40, SD = 2.26)$ และหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ย $11.90 (\bar{X} = 11.90, SD = 2.69)$ กลุ่มทดลองมีผลต่าง ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน มีค่าเป็น 11.91 และกลุ่มควบคุมมีผลต่างค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนและ หลังเรียน มีค่าเป็น 2.50

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลต่างคะแนนหลัง เรียนกับก่อนเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบร่วม กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภูมาย แพร่และพาณิชย์ 1 โดยกำหนดแบบสอบถาม 15 ข้อ ซึ่งผลการวิจัยดังนี้ 1) กติกาทำให้ห้องเรียนมีระเบียบ มากขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05, SD = .78$) 2) สนใจ ในเนื้อหาวิชาที่เรียนมากขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26, SD = .71$) 3) มีความเข้าใจเนื้อหาวิชาภูมาย แพร่และ พาณิชย์ 1 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19, SD = .68$) 4) วิชา ภูมาย แพร่และพาณิชย์ 1 มีประโยชน์ต่อชีวิตในอนาคต มาก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50, SD = .57$) 5) รู้สึกมี ส่วนร่วมในการเรียน ในการถามตอบมากขึ้น อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.35, SD = .68$) 6) ได้พัฒนาเพลงทำให้รู้สึก ผ่อนคลาย ลดความเครียด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44, SD = .73$) 7) ได้พัฒนาช่วงๆ ทำให้มีเบื้อง อยู่ในระดับ

มาก ($\bar{X} = 4.33, SD = .76$) 8) เรียนเป็นช่วงสั้น ๆ ทำให้ ไม่เบื่อง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06, SD = .85$) 9) รู้สึก สนุกที่ได้เรียนวิชาภูมาย แพร่และพาณิชย์ 1 อยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X} = 4.09, SD = .86$) 10) Power Point มี รูปภาพ และภาพการ์ตูน ทำให้น่าสนใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23, SD = .78$) 11) กติกาในห้องเรียนเข้มงวด เกินไป อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.06, SD = 1.04$) 12) เรียนเป็นช่วงสั้น ๆ ทำให้ไม่เข้าใจเนื้อหา อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.59, SD = 1.03$) 13) ได้รับความรู้น้อย อยู่ ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81, SD = .96$) 14) ทำให้ฉันไม่ชอบ เรียนภูมาย แพร่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95, SD = .95$) 15) อยากให้นำเทคนิคการสอนนี้ไปใช้ในวิชาอื่นด้วย อยู่ ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76, SD = 1.14$) ค่าเฉลี่ยเจตคติรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04, SD = .44$)

การอภิปรายผล

การเรียนการสอนมีรูปแบบวิธีการสอน เทคนิค การสอนหลากหลายวิธี ซึ่งผู้สอนจำเป็นต้องศึกษารูปแบบ วิธีการสอนและเทคนิคต่าง ๆ เพื่อนำมาพัฒนาการสอน ให้เหมาะสมต่อวิธีการสอนของผู้เรียน หลักสูตรการเรียน และ สภาพสังคมในขณะนี้ สำหรับงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ศึกษา รูปแบบวิธีการสอน และเทคนิคการสอนต่าง ๆ โดยนำ มาพินิจพิเคราะห์คัดเลือกรูปแบบวิธีการสอน เทคนิคที่ เหมาะสมกับบริบทของนักเรียนนายร้อยตำรวจ หลักสูตร ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ และวิชาภูมาย แพร่ ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภูมาย แพร่ และ พาณิชย์ และเพื่อให้นักเรียนนายร้อยตำรวจมีเจตคติใน เชิงบวกต่อวิชาภูมาย แพร่ และพาณิชย์ โดยได้เลือก เทคนิควิธีการสอน 4 วิธีการ คือ

1. การกำหนดวินัยหรือกติกาในห้องเรียน เนื่องจากหลักสูตรของนักเรียนนายร้อยตำรวจมีการ เรียนทั้งภาควิชาการและภาคปฏิบัติรวมถึงการฝึก หลักสูตรต่าง ๆ ดังนั้นรูปแบบการเรียนการสอนจึงมีหลาย รูปแบบ ผู้สอนในแต่ละวิชาจะจำนวนมากซึ่งมีวิธีการสอน

แตกต่างกันไป การกำหนดเกณฑ์ในการเรียนจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจและปฏิบัติตัวให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ผู้สอนตั้งเป้าหมายไว้ กติกานี้ผู้สอนจะแจ้งให้นักเรียนทราบต่อนัดเดียว กรณีที่ผู้สอนตั้งไว้ในนี้ออกจากจะแจ้งถึงข้อห้ามและข้อควรปฏิบัติแล้วผู้สอนจะแจ้งวิธีการและขั้นตอนเรียนการสอนในครั้งนั้น เพื่อให้นักเรียนทราบก่อนทำการสอน ในการกำหนดเกณฑ์ก็จะมุ่งเน้นการให้รางวัลแก่ผู้ปฏิบัติตามกติกามากกว่าการลงโทษ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการเสริมสร้างวินัยของกรมวิชาการ (2542) คือ ไม่มุ่งเน้นการลงโทษแต่เน้นการชูใจให้นักเรียนให้ความร่วมมือ เช่น ให้ลูกอมโดยกำหนดว่า หากผู้เรียนได้รับลูกอม 1 เม็ด เท่ากับได้รับ 1 คะแนน นอกจากนี้ยังแสดงคำชี้เชียหากมีการปฏิบัติตามกติกาได้ดี แต่หากมีการทำผิดกติกา ก็จะเป็นต้องให้ได้รับผลทางลบ โดยจะเริ่มจากเบาไปหนัก เช่น ให้ยืนข้างห้องทำกิจกรรมตามคำสั่งผู้สอน เป็นต้น

ในการกำหนดเกณฑ์ในการห้องเรียนผู้สอนต้องทำความเข้าใจกับผู้เรียนและขอความร่วมมือในการปฏิบัติตามกติกา ผู้สอนต้องกำหนดเกณฑ์ด้วยความรอบคอบ เหมาะสมทั้งในส่วนของรางวัลและบทลงโทษ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมในการเรียนและสร้างสำนึกรโดยคำนึงถึงบรรยายของห้องเรียนที่เป็นไปในทางบวก (ชาญชัย อาจินสมารักษ์, 2544) มีความยืดหยุ่นตามบรรยายการในห้องเรียนในขณะนั้น (ไพบูลย์ สินลารัตน์, 2544)

ในการเสริมแรงทางบวกเพื่อให้นักเรียนปฏิบัติตามกติกาในห้องเรียน ผู้วิจัยใช้วิธีการให้รางวัล และคำชี้เชีย เช่น หากนักเรียนตอบคำถามถูกต้อง หรือนักเรียนมีความสามารถที่ดีมีประโยชน์จะได้รับลูกอม 1 เม็ด โดยลูกอม 1 เม็ดจะได้ 1 คะแนน หรือได้รับคำชี้เชียเมื่อปฏิบัติตามกติกา ซึ่งการเสริมแรงทางบวกด้วยการให้รางวัล เป็นวิธีการที่กระทำบนฐานแห่งเมตตาธรรมมากกว่า การลงโทษและมีผลข้างเคียงที่มีประโยชน์มากกว่าการลงโทษ การปรับพฤติกรรมที่ใช้เสริมแรงทางบวกเป็นตัวเสริมแรงเพื่อเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์ นอกจากนี้

ยังใช้หลักการที่สามารถจะนำมาใช้ในการทำให้นักเรียนประพฤติอยู่ในระเบียบวินัยที่น่าจะได้ผลดีคือ การใช้การเสริมแรงทางบวก ซึ่งหมายถึงการทำให้ความตื่นขึ้น การแสดงพฤติกรรมเพิ่มขึ้น ขึ้นเป็นผลเนื่องมาจากการได้รับผลกระทบที่พึงพอใจมากกว่า ตัวเสริมแรงทางบวก (หัสดินทร์ เขawanปะรีชา, 2542)

2. การใช้เสียงเพลงในห้องเรียน หลักสูตรของนักเรียนนายร้อยตำรวจ เป็นหลักสูตรที่นักเรียนต้องได้รับการเรียนการสอนทั้งด้านวิชาการ และด้านการฝึก เพื่อให้นักเรียนต้องมีความพร้อมทั้งทางวิชาการ สภาพร่างกาย และจิตใจ ต้องอยู่ในระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัดตั้งแต่ต้นนอนจนถึงเข้านอน ระบบการเรียนการสอนเช่นนี้จึงก่อให้เกิดความเครียดต่อนักเรียนโดยเฉพาะนักเรียนชั้นปีที่ 1 ซึ่งเป็นนักเรียนใหม่ที่ต้องปรับตัวห้องเรียนและจิตใจ (อมรฤทธิ์ คงกุล, 2550; ศศลักษณ์ ศิริภัณฑ์โภุยศ, 2544) สภาพจิตใจที่มีความเครียดและความเจ็บป่วยของร่างกายที่เกิดจากการฝึกส่งผลต่อแรงจูงใจและความกระตือรันในการเรียนทางวิชาการลดลง เช่นเดียวกับการเรียนวิชาภาษาไทยเพ่งที่เป็นการเรียนแบบบรรยายในห้องเรียนซึ่งเรียนควบคุม 3 ชั่วโมง ในการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการลดความเครียดและเพิ่มแรงจูงใจในการเรียน ผู้วิจัยจึงเลือกใช้เพลงมาแก้ปัญหานี้ โดยใน 1 คาบ จะแบ่งการสอนออกเป็น 3 ช่วง เวลาพักในแต่ละช่วงเป็นเวลา 5-7 นาที ผู้วิจัยจะเปิดเพลงโดยเลือกเพลงที่อยู่ในความนิยมตามวัยของนักเรียนและมีภาพวิดีโอประกอบเพลงซึ่งทำให้นักเรียนได้ผ่อนคลายทั้งทางเสียงเพลงและทางการมองเห็นภาพทำให้นักเรียนมีความสุข สร้างบรรยายที่ดีในห้องเรียนซึ่งได้มีการศึกษาพบว่า การที่ผู้เรียนมีสุขภาพกายและจิตดี สภาพห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนและครุ เป็นองค์ประกอบของการเรียนรู้อย่างมีความสุข (วิชัย วงศ์ใหญ่, 2555; Nodding, 2003; Palmer, 2007)

3. การใช้คำตามในการสอน การใช้คำตามในการสอนมีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนากระบวนการทางความคิดของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนใช้ความคิดเชิงเหตุผล วิเคราะห์ วิจารณ์ สังเคราะห์ ประเมินค่าเพื่อจะตอบคำถาม (สุวิทย์ และอรทัย มูลคำ, 2545) ยังเป็นการกระตุนให้นักเรียนสนใจในบทเรียน สนใจต้องการอยากรู้ คำตอบที่ถูกต้อง และยังเป็นการเรียนรู้ 2 ทาง ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและระหว่างผู้เรียนด้วยกันเองด้วย

การสอนวิชาภาษาไทยเป็นการสอนให้นักเรียนเข้าใจหลักภาษาไทย สามารถนำหลักภาษาไทยมาปรับใช้กับเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นได้ ใน การวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้นำเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริงมาตั้งเป็นคำถาม เช่นว่า หากเกิดข้อเท็จจริงนี้ขึ้นนักเรียนคิดว่าจะเกิดผลตามกฎหมายอย่างไร ซึ่งคำถามลักษณะนี้ผู้วิจัยจะถามก่อนมีการอธิบายหลักภาษาไทยให้นักเรียนฟัง โดยให้นักเรียนตอบตามความคิดความเข้าใจของตนเอง จากนั้นจึงอธิบายหลักภาษาไทยแล้วให้นักเรียนตอบคำถามเดิมอีกครั้ง ผู้วิจัยยังกระตุนให้นักเรียนตั้งคำถามเพื่อถามผู้วิจัย เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาความคิดสามารถเชื่อมโยงความคิดและความรู้เดิมของนักเรียนจนกลายเป็นคำถาม โดยผู้วิจัยจะให้มีคำถามโดยการใช้ตัวอย่างข้อเท็จจริงที่ใกล้ตัวนักเรียนและจูงใจด้วยรางวัลเช่นให้ถูกมองหรือคะแนนสำหรับผู้ที่ตอบคำถามได้ดีหรือมีคำถามที่ดี

ในการสร้างคำตามผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบคำตาม 12 แบบของศาสตราจารย์เคอร์ติส (Curtis) แห่งมหาวิทยาลัยมิชิแกน ประเทศสหรัฐอเมริกา (มักรทองสุขดี, 2533) ได้จำแนกคำตามออกเป็น 12 แบบ ซึ่งเป็นลักษณะคำตามที่ใช้เพื่อความมุ่งหมายต่าง ๆ กัน ดังนี้ 1) ถามเพื่อเปรียบเทียบ 2) ถามเพื่อการตัดสินใจ 3) ถามเพื่อการนำเอาความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ 4) ถามเพื่อการจำแนก 5) ถามความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผล 6) ถามเพื่อให้ทราบความมุ่งหมาย 7) ถามเพื่อให้เกิดความคิดวิจารณ์ 8) ถามเพื่อให้แสดงความคิดเห็น 9) ถามเพื่อเปิดการอภิปราย 10) ถามเพื่อให้กำหนดนิยาม

หรือให้อธิบาย 11) ถามเพื่อให้สังเกต และ 12) ถามเพื่อย้ำๆให้เกิดคำตามใหม่ ๆ อีก

นอกจากคำตามทั้ง 12 แบบแล้ว ยังสามารถแบ่งหรือจำแนกโดยใช้เกณฑ์อื่น ๆ ได้อีก เช่น คำตามระดับต่ำ คำตามระดับสูง คำตามระดับง่าย คำตามระดับยาก คำตามปลายเปิด คำตามปลายปิด และตามแนวคิดของบลูม แบ่งประเภทคำตามเป็น 6 ประเภท คือ 1) ภาระการประเมินค่า 2) ภาระการสังเคราะห์ 3) ภาระการวิเคราะห์ 4) ภาระการนำไปใช้ และ 5) ภาระความเข้าใจ (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์, 2542)

คำตามที่ดีจะช่วยให้การใช้คำตามของผู้สอนทำให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์มากยิ่งขึ้น ลักษณะคำตามที่ดีมีดังนี้ 1) กระตุนให้ผู้เรียนได้คิดทึ้งในด้านเหตุผล การวิเคราะห์และสร้างสรรค์ และเป็นคำตามที่ท้าทาย ย้ำๆให้ตอบ 2) สดคดล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนแต่ละเนื้อหา 3) เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน และอยู่ในขอบเขตที่ผู้เรียนมีความรู้และประสบการณ์ไม่ยากหรือง่ายเกินไป 4) ใช้ภาษาง่าย ๆ เฉพาะเจาะจง สั้น gọnทั้งรัดได้ความครบ ถ้วนตรงเรื่องที่ต้องการถาม 5) ขั้นต้นประโยชน์โดยใช้คำตามเลย แทนที่จะบอกข้อความก่อน แล้วถามคำตามทีหลัง 6) ไม่ควรตั้งคำตามหลายคำตามในขณะเดียวกัน และไม่ตั้งคำตามซึ่งนิ่ง 7) ควรเป็นคำตามปลายเปิด เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดแบบอนุนัย และ 8) ต้องมีระดับความยากง่ายพอเหมาะสมกับชั้นที่เรียนและวัฒนธรรมของผู้เรียน (จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช, 2527; วีระชาติ สวนไพรินทร์, 2531; วิมล สำราญวนิช, 2532; มักรทองสุขดี, 2533; ประจวบจิต คำจตุรัส, 2537)

4. การใช้ภาพการตูนประกอบการสอน การใช้ภาพการตูนประกอบการสอนช่วยดึงดูดและเร้าความสนใจของนักเรียน ความสอดคล้องของภาพการตูนทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น ไม่เบื่อง่าย (Kinder, 1959; วัลย์ มาจารัส, 2525; นิพนธ์ คุณารักษ์, 2534) การตูนเป็นเรื่องน่าสนใจสำหรับเด็กทุกวัย แม้แต่ผู้ใหญ่ก็ยังชอบ

อ่านและสนใจในการตูน การตูนสามารถอธิบายเรื่องที่ยก ๆ และสลับซับซ้อนให้เข้าใจง่าย ช่วยให้การเรียนสนุกสนานไม่น่าเบื่อ สร้างบรรยากาศของการเรียนรู้ให้มีชีวิตชีวา ช่วยสร้างจินตนาการของเด็ก ยั่วยุและท้าทายให้เด็กได้แสดงออกอย่างกว้างขวาง การนำภาพการตูนมาใช้ประกอบการเรียนการสอนนั้น เป็นวิธีหนึ่งในการพัฒนาการเรียนการสอนของครู สร้างความสนใจในเนื้อหาแก่นักเรียนพิมพ์ขึ้น เพื่อกระตุนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ภาพการตูนจึงนับว่าเป็นสื่อการสอนอย่างหนึ่งที่มีคุณค่า และเป็นที่น่าสนใจที่จะนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

การสอนวิชาภาษาไทยต้องมีการยกตัวอย่างเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริงเพื่อแสดงให้นักเรียนเข้าใจ การนำหลักภาษาไทยมาปรับใช้กับเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริงอย่างไร จากการศึกษาประโยชน์ของภาพการตูนซึ่งนำมาใช้กับการสอน ผู้วิจัยจึงวางแผนการสอนโดยใช้ภาพการตูนประกอบมาประกอบการเล่าข้อเท็จจริงโดยข้อเท็จจริง 1 เรื่อง จะใช้ภาพการตูนประกอบการเล่าเรื่อง 3 ภาพ ซึ่งลักษณะภาพการตูนที่นำมาใช้เป็นภาพการตูนที่เหมาะสมกับประสบการณ์ของนักเรียน ออกแบบง่าย ไม่ซับซ้อน ให้ความหมายชัดเจน สอดคล้องกับเนื้อหาทบทเรียน (บันทูร ชื่นพัฒนพงษ์. 2531; วิทิต ศรีจอมแปง. 2529; นิพนธ์ ศุขปรีดี. 2528)

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

- 1) การกำหนดวินัยหรือกติกาในห้องเรียนรวมถึงวิธีการสอนควรแจ้งให้นักเรียนทราบทุกต้นชี้วิ่ง และผู้สอนควรควบคุมให้นักเรียนอยู่ในกติกาที่กำหนดไว้โดยในการลงโทษหรือหยุดยั้งการทำผิดกติกา ผู้สอนต้องใช้ความระมัดระวังโดยกระทำอย่างมีเหตุผลจากเบาไป

หากหักและไม่แสดงอารมณ์ความไม่พอใจ ซึ่งอาจทำให้เกิดบรรยายกาศที่ดึงเครียดในห้องเรียนอันจะส่งผลต่อการเรียนและความร่วมมือของนักเรียน

- 2) การกำหนดให้มีช่วงพักฟังเพลงการกำหนดให้เหมาะสมกับเนื้อหาและเวลา ใน การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้เวลาในการสอน 25 – 30 นาที ซึ่งต้องดูสถานการณ์ในห้องเรียนในขณะนั้นว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ยังกระตือรือร้นในการเรียน ในการถาม ในการตอบอยู่หรือไม่ หากผู้เรียนยังกระตือรือร้นอยู่ผู้วิจัยก็จะขยายเวลาในการสอนไปได้อีกระยะหนึ่ง แต่ถ้าเห็นว่าผู้เรียนเริ่มเสียบหรือแสดงอาการล้า หรือสมาธิลดลง หรือเป็นเนื้อหาที่ค่อนข้างเข้าใจยาก ผู้วิจัยก็จะให้เวลาพักฟังเพลง 1 เพลง แล้วเริ่มทำการสอนต่อไปโดยจะแจ้งให้ผู้เรียนทราบว่าผู้เรียนจะได้พักอีกเป็นระยะเพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าจะมีช่วงเวลาให้พักได้อีก

- 3) การใช้คำตามในห้องเรียนผู้สอนควรศึกษาเทคนิคการใช้คำตามในรูปแบบต่าง ๆ พัฒนาเทคนิคการใช้คำตามเพื่อพัฒนาความคิด สร้างความน่าสนใจติดตามบทเรียนของผู้เรียน

- 4) การใช้การตูนประกอบการบรรยาย เป็นเทคนิคหนึ่งที่สร้างความสนใจและความจดจำแก่ผู้เรียน โดยในการสร้างภาพการตูน ผู้สอนอาจกำหนดกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างภาพการตูน เช่น กำหนดให้ทำรายงานประกอบภาพการตูนในหัวข้อที่ผู้สอนกำหนด

- 5) ในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยยังมิได้ศึกษาถึงจำนวนนักเรียนที่เหมาะสมของในแต่ละห้องเรียนว่ามีความเหมาะสมสมหรือไม่ แต่จากการวิจัยซึ่งผู้วิจัยทำการสอนนักเรียนในแต่ละห้องมี 69 – 71 คน ถือว่าเป็นห้องเรียนที่มีจำนวนนักเรียนมาก ทำให้ยากต่อการควบคุม การถามตอบและแสดงความเห็นระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนไม่ทั่วถึง จึงควรมีการศึกษาจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนที่เหมาะสมในการเรียนการสอนนักเรียน นายร้อยตำรวจ

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2541). คำบรรยายเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่เน้นความมีวินัยและ
ความเป็นประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภาก.
- _____. (2542ก). การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทย ด้านความรับผิดชอบและมีวินัยใน
ตนเอง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- _____. (2542ข). ศักยภาพของเด็กไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภาก.
- จันตนา ใบกาญจน์. (2536). การเขียนสื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร : สุวิรยาสาสน์.
- จันทร์เพ็ญ เชื้อพาณิช. (2527). ความล้มเหลวที่ห่วงการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิทยาศาสตร์กับเจตคติ
ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในกรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณวัลย์ มาศจรส. (2525). “การตูนกับการสอน”. ประชากรศึกษา.
- นิพนธ์ ศุขปรีดี. (2528). โสดทัศนศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร : สุวิรยาสาสน์.
- นิพนธ์ คุณารักษ์. (2534). การตูนกับการศึกษา. วารสารส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอน. 3(1).
- บัณฑูร ชื่นพัฒพงษ์. (2531). เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา. เชียงใหม่ : โครงการพัฒนาตำรา
วิทยาลัยครุเชียงใหม่.
- ประจำบจิต คำจัตุรัส. (2537). ประมวลสาระชุดวิชาสารัตถะและวิทยวิธีทางวิทยาศาสตร์. มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพฯ.
- ประวัติชัย ชื่นชม. (2545). การวิจัยประเมินสัมฤทธิผลนักเรียนนายร้อยตำรวจรุ่นที่ 52. โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
พระราชบัญญาติโรงเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ.2551.
- พงษ์พิษณุ ภักดีณรงค์, พ.ต.ท. (2550). แรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียนนายร้อยตำรวจขณะศึกษาอยู่ในโรงเรียน
นายร้อยตำรวจ. นครปฐม: โรงเรียนนายร้อยตำรวจ. พระราชบัญญาติโรงเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ.2551
มาตรา 7.
- พันทิพา อุทัยสุข. (2532). การสอนโดยใช้ผู้สอนเป็นศูนย์กลาง. เอกสารประกอบการสอนชุดวิทยาการสอน.
หน่วยที่ 8 – 15. พิมพ์ครั้ง 7. กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- มังกร ทองสุขดี. (2533). *Research Say to the Science Teacher*. (แปล). เชียงใหม่: วิทยาลัยครุเชียงใหม่.
- โรงเรียนนายร้อยตำรวจ. (2556). หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการตำรวจนักสูตรปรับปรุง
พ.ศ.2556. นครปฐม. โรงเรียนนายร้อยตำรวจ.
- วิชัย วงศ์ใหญ่. (2555). พลังการเรียนรู้ในกระบวนการทัศน์ใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: เอส อาร์พรินติ้ง.
- วิมล สำราญวนิช. (2532). การสอนวิทยาศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษา. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์.
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิทิต ศรีจอมແpong. ศิริอมร์ เตชะ, และ รุ่ง larawalay ยศสมเสน. (2529). การใช้สื่อการสอนเทคโนโลยีทางการศึกษา 3.
เชียงใหม่ : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วีระชาติ สวนไพรินทร์. (2531). การสอนวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศศลักษณ์ ศิริภูมิโภยศ. (2544). ความเครียดและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเครียดของนักเรียนนายร้อยつまり. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล.

สุวิทย์ และอรทัย มูลคำ. (2545). 21 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ภาพ.

สุวัฒน์ นิยมค้า. (2531). สุวัฒ์ นิยมค้า. (2517). การสอนวิทยาศาสตร์แบบพัฒนาความคิด. กรุงเทพฯ: วัดนาพานิช.

หัดติธรรม เข้าวปรีชา. (2542). การบริหารกิจกรรมนักเรียน. อุตรดิตถ์ : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุตรดิตถ์.

อมรฤทธิ์ คงกล, พ.ต.ต. (บรรณาธิการ). (2545). การสำรวจสภาพปัญหาความเครียดเกี่ยวกับเรื่องการเรียนการฝึกของนักเรียนนายร้อยつまり. นครปฐม:โรงเรียนนายร้อยつまり.

อมรฤทธิ์ คงกล, พ.ต.ท. (2550). การพัฒนาโปรแกรมการฝึกทักษะการแข่งขันปัญหาเพื่อลดความเครียดของนักเรียนนายร้อยつまり. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

Allport, Gardon W. (1935). "Attitude," in C. Murchison ed. *Handbook of Social Psychology*. Mass., Clark University Press.

Bloom, B.S. (1956) *Taxonomy of Educational objective, The classification of educational goals – Handbook 1 : Cognitive Domain* New York : Mckay.

Blosser, Patricia E. (1975). *How to ask the right questions*. National Science Teachers.

Beerbohm, Sir Max. (1969). *Cartoon*. The World Book Encyclopedia.

Collette and Chiappetta. (1994). *Constructing administering science test, science instruction in the middle and secondary schools*. Third Edition. New York : Macmillan Publishing Company. Inc.

Dallmann, Martha. (1975). *Teaching the language arts in the elementary school*. Dubuque : Wm. C. Brown Company.

Good, Carter V. *Dictionary of Education*. (1963). Prepared under the Auspices of Phi Delta Kappa 2nd., New York, McGraw Hill Book Company.

Hahn, Sidney L. Mayfield. (1973). "The effect of music in the learning and retention of lexical items in German," Dissertation Abstracts International.

J. Richard Suchman. (1966). *Developing Inquiry*. Chicago : Science Research Associates.

Kinder, James Screego. (1959). *Audio-visual material and techniques*. New York : American Book Company.

Mann, Raymond Envon. (1979). "The effect of music and sound effects on the listening comprehension of fourth grade students," Dissertation Abstracts International. 30 : 2339 - A.

Mays, Robert. (1979). "The use of music as a counseling aid in the treatment of depression," Dissertation Abstracts International. 30 : 1878 - A, October.

Nodding, N. (2003). *Happiness and education*. New York: Cambridge University Press.

- Nordoff & Robbins, Clive. (1977). *Creative music therapy*. New York, The John Day company.
- Palmer, P.J. (2007). *The courage to use exploring the inner landscape of a teacher's life*, San Francisco: Jossey-Bass.
- Scott, T.J. (1975). "The use of music to reduce hyperactivity in children," in Research in Music
- Scott, William A. & Michal Werthermer. (1964). *Introduction to psychological research University of Colorado*. U.S.A.
- Thurstone, L.L. (1967). *Attitude theory and measurement*. New York, John Wiley and Sons.